Mury Obronne

Mury Obronne

Mury Obronne – zbudowano pod koniec XIII w. z polecenia księcia świdnickiego Bolka I. Pierwszy pierścień murów został ukończony pod koniec XIII w. Drugi pierścień murów był budowany i rozbudowywany przez około 400 lat (XIV-XVII) wraz z rozszerzaniem się miasta. Mury wzmocnione były basztami, a do miasta prowadziły cztery bramy: Wrocławska, Świdnicka, Ząbkowicka i Wodopojowa.

Wzdłuż pierwszego pierścienia murów wybudowano około 30 baszt, z których do dzisiaj zachowało się 21. Przeważały baszty łupinowe. System obronny składał się również z fos i wałów ziemnych. Te ostatnie, zwane „wałami szwedzkimi” zostały wzniesione w 1633 r. Ten wał bronił miasto od strony południowej. Rozpościera się z niego przepiękny widok na mury obronne i stare miasto. Mury i baszty w wielu miejscach mają różną wysokość. To wyniki ich nadbudowania w ramach renowacji w okresie międzywojennym i w latach 60. XX w.

W murach obronnych znajdują się portale z przebudowywanych w XIX w. kamienic w Rynku. Charakterystyczne są dwa portale wmurowane od strony południowej. Na tym w murze zewnętrznym widoczne są dwa anioły unoszące wieńce sławy i owoce symbolizujące dobrobyt. Na belkowaniu wykuta jest sentencja dotycząca domu, z którego pochodzi portal: „Niektórzy troszczą się o taki czy inny – zbuduj sobie lepszy i zostaw mi ten”.

Na drugim z portali, wbudowanym w mur wewnętrzny, znajduje się motyw dekoracyjny przedstawiający dwóch małych, nagich chłopców podtrzymujących

girlandy z pęków owoców połączonych medalionem. W jego polu znajdują się trzy czółna tkackie – godło cechu płócienników. Nad portalem znajduje się relief św. Jerzego - patrona miasta, walczącego konno ze smokiem.

Powrót do listy